Technical and Bibliographic Notes / Notes techniques et bibliographiques

The Institute has attempted to obtain the best original copy available for filming. Features of this copy which may be bibliographically unique, which may alter any of the images in the reproduction, or which may significantly change the usual method of filming, are checked below.

L'Institut a microfilmé le meilleur exemplaire qu'il lui a été possible de se procurer. Les détails de cet exemplaire qui sont peut-être uniques du point de vue bibliographique, qui peuvent modifier une image reproduite, ou qui peuvent exiger une modification dans la méthode normale de filmage sont indiqués ci-dessous.

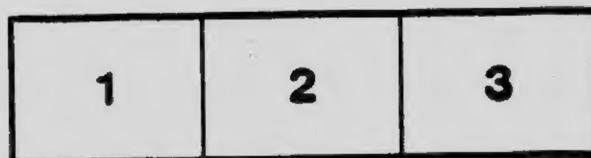
- [x] Coloured covers/ Couverture de couleur
- [ ] Covers damaged/ Couverture endommagée
- [ ] Covers restored and/or laminated/ Couverture restaurée et/ou pelliculée
- [ ] Cover title missing/ Le titre de couverture manque
- [ ] Coloured maps/ Cartes géographiques en couleur
- [ ] Coloured ink (i.e. other than blue or black)/ Encre de couleur (i.e. autre que bleue ou noire)
- [ ] Coloured plates and/or illustrations/ Planches et/ou illustrations en couleur
- [ ] Bound with other material/ Relié avec d'autres documents
- [ ] Tight binding may cause shadows or distortion along interior margin/ La reliure serrée peut causer de l'ombre ou de la distorsion le long de la marge intérieure
- [ ] Blank leaves added during restoration may appear within the text. Whenever possible, these have been omitted from filming/ Il se peut que certaines pages blanches ajoutées lors d'une restauration apparaissent dans le texte, mais, lorsque cela était possible, ces pages n'ont pas été filmées.
- [ ] Coloured pages/ Pages de couleur
- [ ] Pages damaged/ Pages endommagées
- [ ] Pages restored and/or laminated/ Pages restaurées et/ou pelliculées
- [x] Pages discoloured, stained or foxed/ Pages décolorées, tachetées ou piquées
- [ ] Pages detached/ Pages détachées
- [x] Showthrough/ Transparence
- [x] Quality of print varies/ Qualité inégale de l'impression
- [ ] Continuous pagination/ Pagination continue
- [ ] Includes index(es)/ Comprend un (des) index

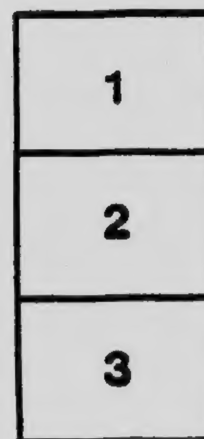
Title on header taken from:/ Le titre de l'en-tête provient:

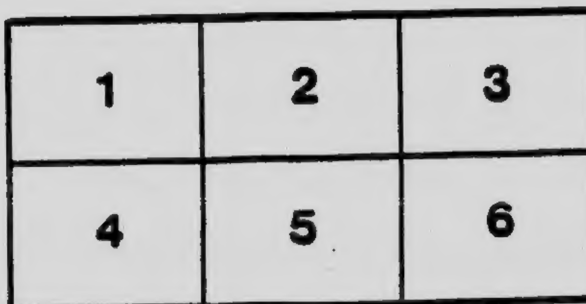
- [ ] Title page of issue/ Page de titre de la livraison
- [ ] Caption of issue/ Titre de départ de la livraison
- [ ] Masthead/ Générique (périodiques) de la livraison
- [ ] Additional comments:/ Commentaires supplémentaires:

This item is filmed at the reduction ratio checked below/
Ce document est filmé au taux de réduction indiqué ci-dessous.

10X	12X	14X	16X	18X	20X	22X	24X	26X	28X	30X	32X
							/				

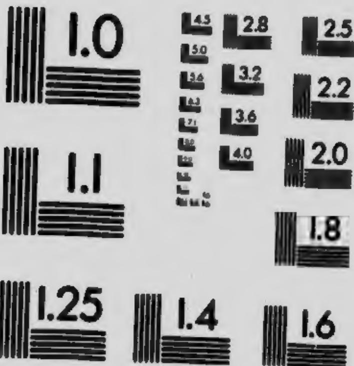

1
2
3

1
2
3

1
2
3
4
5
6

MICROCOPY RESOLUTION TEST CHART

(ANSI and ISO TEST CHART No. 2)

Den Första Skand.

Kristna Missionsförsamlingens

i

Winnipeg, Canada,

Tjugufem års Jubileum

Den 25 Januari 1910.

Öppna för mig rättfärdighetens portar; jag vill gå in genom dem och tacka Herren. Detta är Herrens port, de rättfärdiga skola gå in genom den.

Den Första Skand.

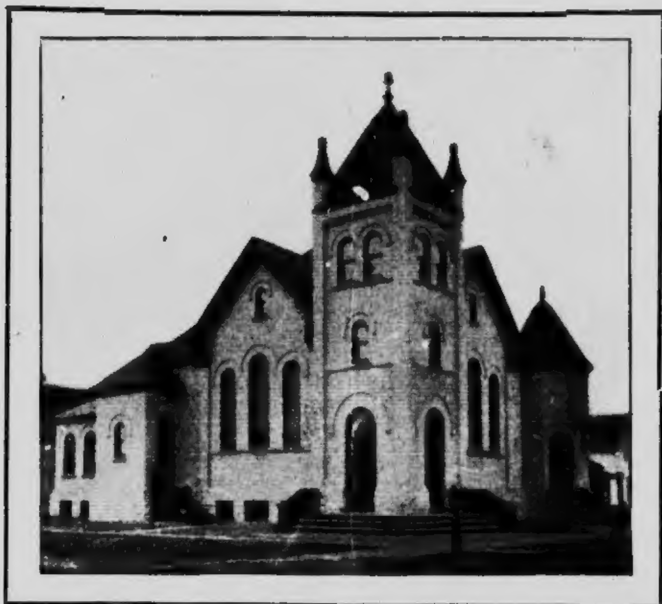
Kristna Missionsförsamlingens

i

Winnipeg, Canada,

Tjugufem års Jubileum

Den 25 Januari 1910.

Öppna för mig rättfärdighetens portar; jag vill gå in genom dem och tacka Herren. Detta är Herrens port, de rättfärdiga skola gå in genom den.

Den Första Skandinaviska Kristna Missionsförsamlingen i Winnipeg,

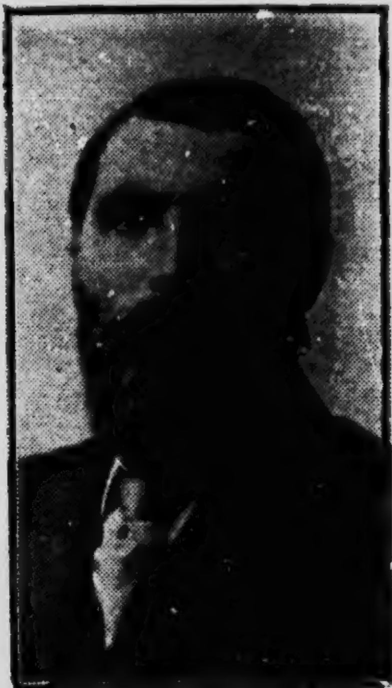
som i dag den 25 januari 1910 firar sin tjugufemåriga tillvaro, är som församling icke allenast den första början till all andelig verksamhet bland skandinaverna här på platsen, utan på samma gång äfven i hela Canada.

Så långt tillbaka som 1874, då Winnipeg räknade blott 2,000 invånare, ankom hit M. P. Peterson i sällskap med andra arbetare från Förenta Staterna. Vid hans ankomst fanns det här blott en enda skandinav, svensken C. D. Anderson, hvilken då bott på platsen ett par år.

Det var ungefär vid samma tid, som ytterligare en svensk anlände hit från Marquette, Mich., den så kallade läsare Johnson. Som Peterson blifvit omvänd till Gud, innan han lämnade Sverige, sökte han nu upp Johnson, och så anordnades de första reguljära bönemöten på svenska språket. De båda möttes regelbundet till bön och uppbyggelse i Johnsons rum hvarje torsdags kväll, och dessa möten fortsattes till inemot julen samma år, då vår Peterson gick ut på järnvägsarbete på C. P. R. banan till Selkirk. Men efter återkomsten till staden sökte Peterson och Johnson åter upp hvarandra och fortsatte sina möten. Emellertid blefvo dessa än en gång afbrutna därigenom, att P. gick ut på järnvägsarbete igen.

Under denna sommar anlände ytterligare två troende svenskar från Duluth, Minn., Anderson och Brodin, så att, då nästa vinter kom, de voro fyra, som kommo tillsamman till sång, bön och betraktelse. Detta var en treflig vinter, men glädjen varade icke länge, ty 1877 reste Anderson till Sverige och Brodin till British Columbia, och i februari 1879 lämnade äfven Johnson med hustru och barn och gick till Bismark, N. D.

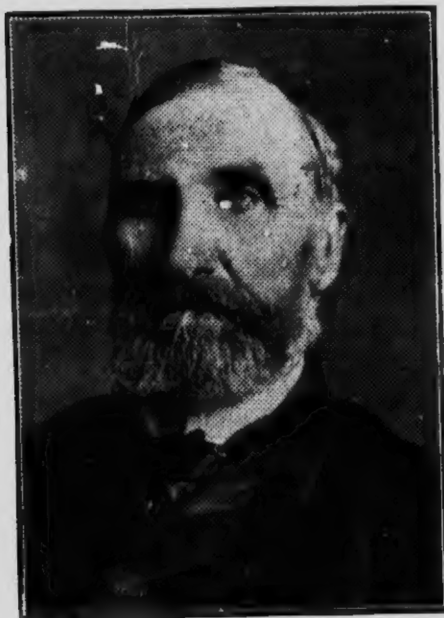
Nu var Peterson ensam, dock icke riktigt, ty den 2 november 1878 hade

M. P. PETERSON.

han blifvit gift i St. Paul, Minn., samt flyttat sin unga hustru hit och satt sig ned på Dagmar st. Visserligen hade äfven en vid namn Hedlund, bössmed till yrket, samt en norsk familj, vid namn Fors, ankommit, men de stannade endast två eller tre år, lämnande Petersons ensamma till 1883.

Då kommo på våren fyra troende män från Chicago, Ill., och så blef det åter regelbundna bönemöten i Petersons hem på Dagmar st. Antalet af skandinaver, som anlände till staden, blef större och större med hvarje år, och frågan om att söka få hit en predikant, uppstod och diskuterades ofta af de troende. Beslut härom fattades slutligen 1884, och skrifvelse insändes till Chicago-Bladets redaktör, J. Martinson, om han möjligen kunde sända hit någon. I svaret på denna skrifvelse, namngafs John Rodman i Salem, Minn., hvilken brukade göra missionsresor i Red River dalen och N. Dakota, och på Petersons bref till honom lofvade han att komma. Dock innan han anlände, hade i april månad platsen besökts af en baptistmissionär, vid namn Ekman. Han var den förste svenske predikant i Winnipeg o. troligen i hela Canada. Efter att ha hållit ett möte, reste han emellertid tillbaka. Likaledes besöktes platsen af en pastor Håkansson.

JOHN RODMAN.

Först i slutet af juni månad kom J. Rodman. Han stannade i tio dagar och predikade hvarje dag samt sökte upp de svenska hemmen i staden. Nästa gång Rodman gjorde Winnipeg besök var i januari 1885. Han var då åtföljd af en yngre man, vid namn Nilson, och möten höllos i fjorton dagars tid, hvarvid några kommo till tron på Herren Jesus och åtskilliga affällingar återupprättades.

På det gamla emigranthuset vid ett möte därstädes den 25 januari, väckte Rodman förslaget om att bilda en församling, hvilket förslag efter ett längre samtal understöddes och antogs. En församling, bestående af tio medlemmar, bildades under namn af "Guds skandinaviska församling i Winnipeg", hvilket namn ändrades vid ett par tillfällen till hvad det nu är: "Den Första Skand. Kristna Missionsförsamlingen".

För att få ett rätt begrepp om den ställning församlingen från början intog, vilja vi anföra ett par tre paragrafer ur de stadgar församlingen antog fem dagar senare, hvilka visserligen med tiden något förlängdes, men icke i hufvudsak förändrades.

Art. 2. Trosbekännelse.

Denna församling erkänner och fasthåller, att den heliga skrift, Guds uppenbarade ord, är den enda ofelbara regeln för människans tro och lefverne.

Art. 3. Syftemål.

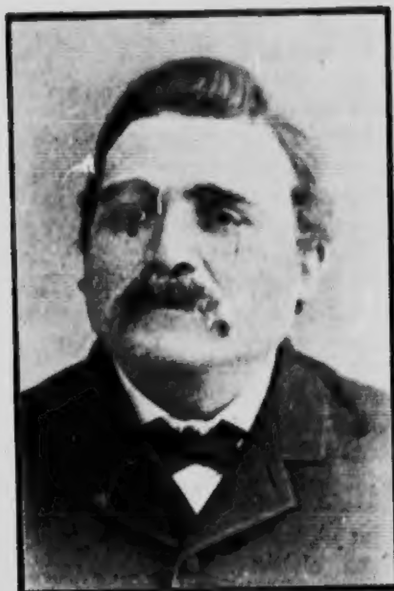
Denna församling har till syftemål att verka för Guds rikes befrämjande och att inbördes tjäna hvarandra i kärlek samt öfva församlingstukt enligt Herrens ord i Matt. 18 kap.

Art. 4. Medlemmars upptagande.

Denna församling upptager till medlemmar alla dem, som tro på Gud: Fadern, Sonen och den Helige Ande utan afseende på olika åsikter. Men de skola vara döpta till Kristus i Faderns, Sonens och den Helige Andes namn.

Dessa paragrafer ingå i det närmaste i stadgarne för alla missionsförsamlingar i Canada.

Ordförande i denna församling blef nu M. P. Peterson, hvilken syssla han innehade i femton år och i dag är han den ende i församlingen af dessa första tio. Det dröjde nämligen icke länge, förrän några ttade ut från Winnipeg och satte sig ned i nybildade kolonier såsom Scandinavia, Man., och Stockholm, Sask., m. fl. andra platser. Men M. P. Peterson stannade och församlingen har fortgått alltsedan.

P. F. MOSTROM.

Fram på våren 1885 besökte P. F. Mostrom, som då bodde i Teien, Minn., församlingen i Winnipeg, och han antog församlingens kallelse att mot tio eller tolf dollars i månaden jämte fria resor besöka Winnipeg en vecka i månaden. Detta var med församlingens i Warren samtycke, hvilket ... ats han lofvat betjäna två gån-

SÅNGKÖREN.

ger i månaden. De svårigheter och mödor pastor Moström — Red River dalens apostel — hade att utstå i förbindelse med denna missionsverksamhet, äro outplånligt inristade i missionshistorien och i minnet på hvarje medlem, som tillhörde den första missionsförsamlingen i Winnipeg.

Den 1ste mars samma år bildades en sångkör med J. Bergman såsom ledare. Denne Bergman sjuknade ett par år senare hastigt under en resa och afled i föräldrarnes hem i Nya Stockholm, där hans graf — den första på platsen — ännu synes på en kulle på det land, han tagit som "homestead".

Efter denna första tid gick det visserligen icke lätt att sammanhålla någon sångkör de närmaste åren, men försök gjordes åtskilliga gånger, i synnerhet under miss Kristina Sandgrens ledning. Och under pastor J. M. Florells tid hade församlingen ett präktigt strängband, som höjde högtidligheterna vid andaktsstunderna.

Den nuvarande sångkören är en skapelse af pastor J. E. Björklund, hvilken, själf god sångare, förstått sig på att samla genom att öfva de förhanden varande gåfvorna.

I slutet af ofvannämnda månad förärade M. P. Peterson församlingen en hel liten kyrka 12x20 fot stor, hvilken han köpte för $50.00 och låtit flytta till Jemima st., där den blef känd under namnet "The Swedish Church". Detta var alltså den första skandinaviska kyrkan i hela Canada.

Här höllos nu regelbundna möten, och redan i juni samma år 1885 hade församlingen här sitt första missionsmöte, vid hvilket Rodman, Moström och C. J. Nyvall voro närvarande.

Den 10 maj samma år hade bildats den första kvinnoföreningen, hvilken höll sitt första symöte i Valstedts "shanty", som låg på den nuvarande C. P. R. bangården. Denna familj flyttade sedan till kolonien Scandinavia, Man., därifrån mrs Valstedt flyttade in i den eviga hvilan. Hennes grafkulle finnes i närheten af Hilltop. Men arbetsföreningen har ägt bestånd och arbetet har fortgått oafbrutet till närvarande tid och varit en präktig hjälparinna för församlingen i ekonomiskt afseende. Så skänkte denna Dorkas förening icke mindre än $250 åt församlingen sistlidet år.

Mrs C. E. Johnson. Mrs I. Baker.

Föreståndarinnorna för Kvinnoföreningen.

En vecka senare den 17 maj, började församlingen sin söndagsskoleverksamhet på Moströms enträgna maning, och har fortgått alla åren, äfven om resultatet icke alltid synts så lofvande, som önskligt varit. Dess verkliga nytta skall blifva känd i evighetens ljus, då äfven detta anspråkslösa arbete bland de små skall få sin belöning.

C. O. Hofstrand. Miss Ida Baker. Otto Nilson.

SÖNDAGSSKOLANS STYRELSE.

Men ännu var det icke slut med de betydelsefulla tilldragelserna för den unga församlingen detta skapelsens år. Den 1 juli, Dominion dagen, hölls den första skandinaviska utflykten, och den 26 december, annan dag jul, hölls den första skandinaviska missionsauktionen på Blue Ribbon hall på hörnet af Main och Alexander, hvilken inbringade $101.84. Därmed var detta märkliga år slut.

I februari 1885 bildades Svenska Evangeliska Missionsförbundet i Förenta Staterna. Som församlingen kände sig ensam och hade behof af gemenskap med dem som hade en "lika dyrbar tro", anslöt hon sig redan andra året af sin tillvaro eller 1886 till nämnda missionssällskap. Pastor Björk, hvars bild vi här presentera, har allt från början varit förbundets ordförande.

C. A. BJÖRK.

I början af 1886 inköptes en kyrklott på Ellen str. 44x100 fot stor för $200. Dit flyttades nu kyrkan, där hon tillbyggdes och förbättrades, så att hon blef värderad till $725, hvilka penningar förskotterades af M. P. P. Vid nästa möte den 18 januari 1887 hade församlingen en egendom, värderad till $1,095.03 med en skuld af $252. En ungdomsförening af både troende och otrogna bildades i början af 1887, hvilken till en tid hade sina möten i kyrkan. Emellertid blefvo de nekade att fortsätta med mötena där, emedan icke allt gick så kristligt till, och det dröjde icke heller länge, förr än äfven själfva föreningen upphörde. Äfven dess bibliotek har gått förloradt.

Sedan bröderna A. G. Larson, Star Prairie, Wis., och P. F. Moström nekande besvarat kallelser från församlingen, vände sig vännerna till And. F. Johnson, Brainard, Minn., hvilken kort förut anländt från Sverige. Han antog kallelsen och tillträdde befattningen dagarna före jul 1887.

AND. F. JOHNSON.

J. E. JOHNSON.

Som en del skandinaver bosatt sig på åtskilliga trakter i landet, beslöts i april 1888 att börja mission bland dem. Dessa platser voro Minnedosa, Man., Portage la Prairie, Man., Fleming, Sask., m. fl. Medan pastor Johnson gjorde en två månaders resa västerut ända till kusten i missionens intresse betjänades församlingen af en S. Rydberg, hvilken äfven besökte Scandinavia kolonien. Past. A. Johnson betjänade församlingen till i augusti 1890. Ingen större väckelse förekom, men då och då blefvo själar frälsta, som lades till församlingen, så att 21 medlemmar intogos under Johnsons sista verksamhetsår.

Pastor J. E. Johnson från Strandburg, N. Dak., blef And. Johnsons efterträdare och tillträdde sin befattning i november 1890. Skandinavernas antal hade nu ökats rätt betydligt i staden och mycket folk besökte mötena. En väckande ande gjorde sig förnimbar i församlingen, och kyrkan blef för liten att rymma folket, hvar-

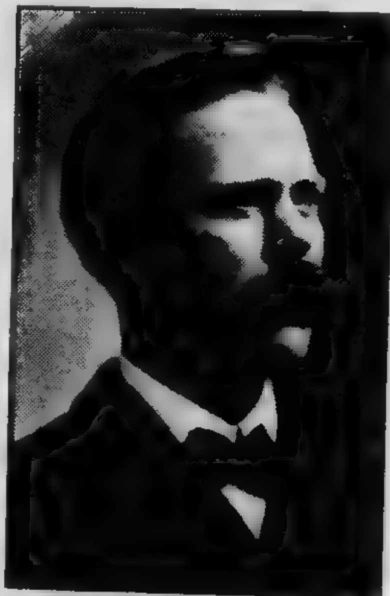
H. LINDEMAN.

för den måste tillbyggas, hvilket skedde på sommaren 1891.

Att det fanns missionssinne i den lilla församlingen ha vi redan nämdt, ty den sände ut sina predikanter till andra trakter i landet att förkunna Guds ord. Men den tänkte också på hedningarne och sände vid denna tid ut tvenne systrar, Nelsina Rasmussen och Anna Svenson till Indien. Den förra blef sedermera missionär Fredriksons hustru.

Fastän så nyligen tillbyggd, blef kyrkan år 1893 åter för trång att rymma de, som ville komma och höra evangelium. En tomt inköptes därför med tanke att bygga kyrka ganska snart. Men att icke allt går efter beräkning, det fick församlingen erfara den senare delen af år 1893. Det var ett pröfningens år för Guds lilla hjord. Dels blef ställningen mellan predikanten och församlingen icke så god och tillspetsades mer och mer de två följande åren, så att på grund af strider om dopet m. m. många skilde sig från församlingen samt förenade sig med den 1894 bildade baptistförsamlingen, hvarvid medlemsantalet förminskades från 81 till 58. Att dessa brytningar voro smärtsamma för den lilla församlingen, säger sig själft. Mycket gjordes för att förekomma detta utbrott, men allt förgäfves.

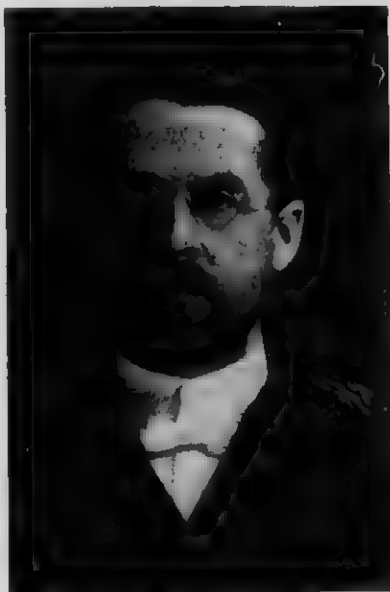
Pastor H. Lindeman kallades till församlingens lärare efter J. E. Johnson. Han grep verket an med ungdomligt mod och kraft. Men de rådande misshälligheterna kunde icke afvändas. Allt har dock en öfvergång, så ock detta. Var det mycket ondt däri, så hade det ock sitt goda med sig. Församlingen blef genom denna pröfning både luttrad och stadgad, och utvecklades sedermera i en mer sund riktning och antog en bestämdare hållning. Missionsnitet flammade åter upp och uppoffringarna för Herrens sak gjordes med glädje. Ganska många blefvo frälsta året därpå, så att församlingen ökades med 17

NILS HEINER.

medlemmar. Det var en utveckling både i inre och yttre afseenden.

På årsmötet 1897 fattades det viktiga beslutet att uppföra ny kyrka på den tomt, som köptes 1893. Det var ett ganska drygt beting för en så liten församling. Men verket greps an med mod och kraft, i bön och tro, så att i slutet af oktober samma år stod kyrkan färdig och invigdes den 31 oktober. Vid denna invigning voro följande bröder närvarande och förkunnade Herrens ord: A. Hultman, Skogsbergh, Tornell, Lundell, Lindberg, Bengtson, Moström och C. O. Hofstrand. Redan i våren samma år hade Henrik Lindeman resignerat o. pastor Nils Heiner antagit kallelsen och tillträdt kallet. Under hans tid

J. M. FLORELL.

såsom församlingslärare gick verksamheten lugnt och stilla framåt utan några nämnvärda afbrott. Broder Heiners milda, visa och kärleksfulla sinnelag utöfvade ett godt inflytande på församlingen. I fem år eller till april 1902 betjänade han församlingen, då han flyttade till Minneapolis och blef redaktör för Veckobladet. Under hans tid höll församlingen sitt 15de års jubileum den 25 januari 1900.

Sedan Heiner flyttat, betjänade församlingen ett halft års tid af J. Jakobson från staden, hvilken äfven ofta annars stod och stått denna till tjänst, då dess lärare varit ute i missionens ärende på andra platser.

Pastor Victor J. Wallin blef församlingens näste lärare samt verkade i församlingen omkring ett år, då, med anledning af hans resignation, kallelse sändes till J. M. Florell, hvilken kallelse han antog.

Under hans nära två åriga verksamhet, höll församlingen sitt 20 års jubileum den 25 januari 1905. Sär-

VICTOR J. WALLIN.

skildt glädjande var det, att församlingen till detta högtidliga tillfälle kunde rapportera sig vara skuldfri, i det den sista skulden på kyrkan, $1,300, just i de dagarne blifvit betald.

Under Florells tid såsom församlingslärare, började han utgifvandet af Canada Posten, biträdd i det ekonomiska af några bröder inom församlingen. Den utkom då blott två gånger i månaden, och afsåg närmast de troendes uppbyggelse.

När sedan ett aktiebolag blef bildadt och C. P. förändrades till en kristlig politisk nyhets veckotidning, ansåg broder Florell sin kallelse vara, att helt egna sig åt denna verksamhet. Han resignerade därför från sin befattning såsom församlingslärare.

PRÄSTBOSTÄLLET.

Fram på sommaren 1905 fattade församlingen beslut om att iordningställa kyrkans "basement" samt låta uppföra ett prästboställe på lotten vid sidan om kyrkan på Ellen str., hvilket äfven utfördes. Härigenom kom åter församlingen i skuld på $5,000, af hvilken på de följande fem åren, halfva beloppet afbetalts.

Församlingens skuld är således för närvarande $2,500 med ett egendomsvärde i fast och löst af $17,000.

J. E. BJÖRKLUND MED FRU.

Pastor J. E. Björklund kallades till Florells eftertradare samt tillträdde platsen den 1 oktober 1905. I fyra år och en månad arbetade B. såsom församlingens herde och lärare. Enär emigrationen till Canada i betydande grad tilltagit de sista åren, och både församlingen och Björklund ömmade för våra landsmäns andliga väl, har B. ofta varit ute på mission [illegible] i de svenska nybyggena. Det [illegible]issionsintresse utvecklades slutligen därhän, att Björklund blef af Missionsförbundet i Förenta Staterna kallad till missionssuperintendent i Canada. Han resignerade därför från församlingen och har sedan november 1909 helt egnat sig åt denna verksamhet.

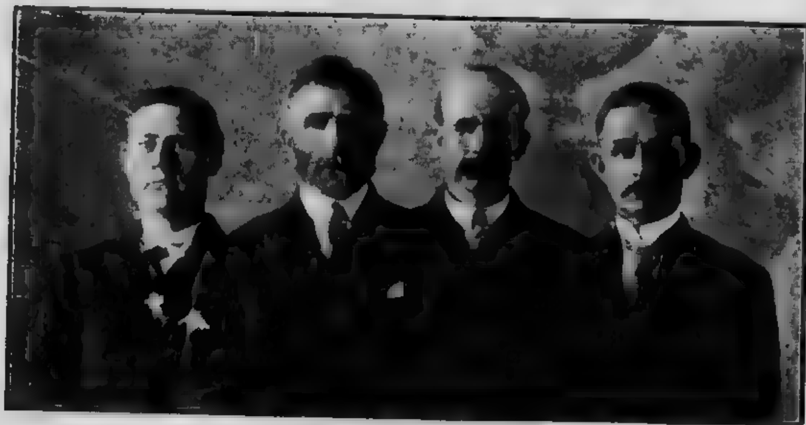
Mrs Björklund har troget stått vid sin mans sida och tagit liflig del [illegible] arbetet för församlingens bästa.

Miss Annie Nilson. Axel Anderson. Karl Nyqvist.
Miss Elna Schön. Mrs. Annie Nyqvist.

UNGDOMSFÖRENINGENS STYRELSE.

Vi nämnde, att en ungdomsförening bildades i församlingens tidigare historia, hvilken snart blef om intet. År 1896 bildades åter en af kristen ungdom, som ännu äger bestånd och utför ett godt arbete till fromma för församlingen.

O. Landin. J. E. Ehn. H. Johnson. T. Knutson.

FÖRSAMLINGENS DIAKONER.

Så öfverlämnade den åt församlingen till betäckandet af kyrkans skuld icke mindre än $250 sistlidet år. Den har sin egen arbetsförening.

Församlingens andeliga vård är anförtrodd åt församlingens lärare i förening med diakoner och diakonissor, hvilka väljas för hvarje år. En af dessa diakoner utses till äldste. Församlingens egendom förvaltas af därtill valda trustees.

Mrs H. Johnson. Mrs T. Knudson. Miss Gärda Nilson.

FÖRSAMLINGENS DIAKONISSOR.

Pastor C. O. Hofstrand, som vid olika tillfällen välvilligt stått församlingen till tjänst under en 22 års tid, betjänar för närvarande församlingen såsom predikant vid sidan af sitt arbete såsom redaktör vid Canada Posten tills pastor J. Sällström anländer och upptager verksamheten. Pastor Hofstrand är den äldste bland svenska predikanter i Canada och har fått i mer eller mindre man erfara hvad det vill säga att vara banbrytare på Canadas missionsfält.

Utom församlingsbestyren och arbetet vid tidningen betjänar han söndagsskolan såsom dess [illegible] dare, ett kall hvartill han är [illegible] skildt lämplig, sedan han i [illegible] varit folkskollärare en följd af [illegible]. Man märker ock hos honom och hans umgänge med barnen den erfarne pedogogen, som förmår att intressera och undervisa såsom få. Hvarje hans fråga har liksom hullinг, som lockar fram svaren och fäster lärdomarna i minnet.

J. SÄLLSTRÖM.

Pastor J. Sällström från Ishpeming Mich., har antagit till honom utfärdad kallelse och väntas hit för att upptaga verksamheten i juni.

A. HALLONQUIST.
Ordförande.

P. B. ANDERSON.
Vice Ordf.

O. LANDIN.
Sekreterare.

FYRA AF FÖRSAMLINGENS TRUSTEES.

Dr. C. E. JOHNSON.

J. JOHNSON.

A. STILLER.

N. HÖGLUND.

Vi ha sålunda fått kasta en flyktig blick på församlingens flydda 25 år, och vi se, att det ofta växlat mellan mörker och ljus. Herren har dock varit med i allt och han är värd vårt odelade tack. Flere bröder ha ock stått trogna såsom väl rotade ekar under dessa växlingar. De ha offrat och försakat, verkat och lidit, trott och bedit samt uti allt varit måna om församlingens väl. Bland dessa få vi främst bland alla räkna vår älskade M. P. Peterson, som varit med från den ringa begynnelsens dag och burit bördor, som högst få velat eller kunnat bära.

A. Hallonquist, hvilken varit församlingens ordförande de 10 sista åren och som i smått och stort burit församlingens väl på sitt hjärta under en lång följd af år har man funnit deltagande i församlingens alla verksamhetsgrenar. Vid dessas sida stå flere andra, alltför många att nämna, hvilka i alla väder stått trogna mot Herren Kristus och församlingen. Tack bröder! Vi öfriga få glädjas åt det verk, Herren gifvit eder att utföra. Begynnelsen var ringa, svårigheterna ha varit många, våra synder och brister ha varit flere, men Herrens nåd har alltid varit väldig öfver oss. Och så länge som den enkla korsets predikan får ljuda i församlingen, och Herren får fostra både predikant och öfriga medlemmar, skall han med sin ande stanna i församlingen. Då skall ock församlingen få vara ett ljus i världen, en stad på berget, en missionens tjänarinna åt Kristus, en missionsförsamling, som samlar själar för himmelen

